

stand mod at gjøre § 4 om paa den Maade, som det var foreslaaet i Landsstinget, for ellers kan Enden jo let blive, at Amtsraadet ikke kan blive enigt, og saa udvælger Indenrigsministeren den, han tykkes om. Men hvor er saa Valgretten? Derfor vil jeg som sagt spørge den ærede Minister, om han vil være en bestemt Modstander af et Forslag, der gif ud paa, at Landbosforeningerne ad en Omvei kunde faae Lov at bruge Vodtrækning, saa at Bykken kunde træffe Manden. Derfor er det, at jeg gjerne vil have en Wendring i Retning af, at det bliver Landbosforeningerne, for det kan jo ikke nytte at skjule, at det jo i disse politiske Tider, hvor der er saa meget Røre, og hvor det i Amtsraadene som oftest stiller sig saaledes, at vi ved Afstemning have Halvdelen af Medlemmerne paa den ene Side og Halvdelen paa den anden, grumme let kan komme til at ligge saadan for, selv om Amtsraadet benytter Vodtrækning, at Ingen bliver udnævnt, og saa udnævner Ministeren. Derfor forekommer det mig heldigt, om Landbosforeningerne ogsaa fik Lov at bruge Vodtrækning, ikke fordi jeg ønsker, at vi i den Forstand skulle blande Politik i denne Sag, men naar vi skulle have det, forekommer det mig heldigt her at faae en Regel, som kan bevirke, at vi ikke komme i Strid med hverandre og faae storpolitiske Spørgsmaal ind i et Amt, fordi der er kommen Strid op i Amtsraadet. Altsaa, den Forklaring gjør, at jeg ikke ser nær saa venligt paa § 4 nu som tidligere, og jeg vil haabe, at den ærede Minister ikke vil sætte uoversigtelige Hindringer i Veien, hvis den bliver ændret saaledes som anthydet af Mindretallet i Landsstinget.

M. Jensen: Jeg vil kun overfor den ærede sidste Taler (Buss) udtale, at jeg er fuldt enig med ham i, at vi ikke kunne overbevise hinanden med Hensyn til Spørgsmaalet mellem os om Heste og Kvæg, men dermed vil jeg ikke have sagt, at jeg er imod Kvæget, tværtimod, jeg erkjender det fuldt Berettigede i at tage Hensyn til det, men jeg kan ikke undlade at gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at et Forhold er der overfor Kvæget, som forekommer mig at være af en meget tvivlsom Bestaafenhed, og det er med Hensyn til Præmieringen af Maltkæbæg, skjøndt det er et af de Forhold, som det ærede Medlem navnlig nu, naar det sættes i Forbindelse med Meieriet, lægger megen Vægt paa. Jeg har havt Leilighed til at gjøre den Erfaring — og maaste Flere har havt samme Anledning — at naar man træffer til et Dyrskue med Maltkæbæg og over-

lader til Dommerne at udpege det bedste, ville de komme i meget stor Forlegenhed; det har vist ikke saa sjældent hændt, at de bedste og mest udviklede Maltkæber ere gaaede tomhændede bort, medens andre have faaet Præmier. Dette med Hensyn til Køerne; jeg vil ikke undlade at nævne det. Jeg tror, vi ere komne saa vidt, at enhver Kvægeier nok veed, hvilke af hans Køer der ere lønende og gode Tillægsdyr. Jeg vil ikke dermed udtale, at jeg skulde være en Modstander af at lægge Vægt ogsaa paa Kvægavl, tværtimod. — Naar den ærede Minister er enig med mig i, at § 9 maa forstås saaledes, at det er overladt til vedkommende Landbosforening eller, om man vil, til Provindsens forenede Landbosforeninger, tror jeg, man kan være betrygget med Hensyn til forædlede Heste, om man ogsaa skulde komme til at give dem Understøttelse dertil; jeg er overbevist om, at for Fleres Vedkommende vil man ikke komme dertil. Det tror jeg temmelig sikkert at turde garantere for, og skulde man i en eller anden Landsdel ville sætte Pris paa forædlede Heste, saa vil jeg sige: Naar Landbosforeningen vil anbefale dem, lad dem saa have deres frie Villie. Et andet Spørgsmaal, hvori den ærede Minister ogsaa udtalte sin Tilslutning til en Udtalelse af mig, var med Hensyn til Opdrætningen; men den ærede Minister har overhørt, at jeg udtrykkelig forvarede mig imod at faae en saadan Bestemmelse ind i Loven, det erkjender jeg ved min Udtalelse for, at det kunde man ikke komme til. Men jeg tror, at det er af stor Betydning, hvis man igjennem Landbosforeninger eller disse Distriktskommissioner, som faae med Sagen at gjøre, vilde komme til at lægge noget mere Vægt paa selve Opdrætningen; det er, som jeg ogsaa nævnte for, da jeg havde Ordet, af temmelig væsentlig Betydning ogsaa af Hensyn til det fremmede Marked, at faae rolige og fromme Dyr. Det er mig bekendt, at i Berlin søges de danske Heste som Spørgsmaalshest, fordi de ere rolige og fromme, og at de ere i Færd med at fortrænge andre Heste andetsteds fra, som man har forsøgt med. Der er flere Forhold, som nok der kunde tages med i Betragtning; men jeg skal ikke komme videre ind derpaa. Med Hensyn til Bestemmelsen i § 2, 5te Stykke tror jeg ikke, at den ærede Minister forstod, hvad jeg stædede til, naar han svarede mig, at der kunde selvfølgelig kun paa Dyrskuer præmieres Tillægsdyr. Jeg har nævnt, at man kunde i Lighed med Bevaringspræmier paa andre Dyrskuer uddele Bevaringspræmier til unge, lovende Hoppeplage for at forhindre, at de gif til Udlandet i Stedet